

't Geitenpad

Weekblad van en voor personeel 1 (NL/BE) VN Transportbataljon

Een onprettige maandag

De week begon beroerd voor het transportbataljon. Op maandagochtend kreeg het 1^e peloton A cie ten zuiden van Novi Travnik de volle laag. Dit resulteert in negen gewonden. Binnen een dag worden de vier meest ernstige gewonden gerepatrieerd. Twee anderen, de licht verwonde mensen, keren al gauw terug naar hun werklokatie. De overige drie, Thijs Companjen, Arco Por en Edward Geway, blijven nog even ter observatie in het Bataljonsshulppost (BHP). Zij vertellen over hun belevenissen.

Voor veel chauffeurs van rotatie T4 zou de rit op 25 oktober naar Metkovic één van de laatste ritten zijn voor terugkeer naar Nederland. Voor het tientonnierspeloton van de Alpha was het een lange tijd relatief rustig geweest. Zo kalm dat er veel eens, vreemd genoeg, jaloers naar het viertonnierspeloton werd gekeken. Als het konvooi, begeleid door de zau van sgt1 Ed Geway en kpl Nick Beeren, de poort van de Alpha-lokatie uitrijdt, wijst er dan ook niets op dat dit een ongewone rit zal worden. "Wie had dan ook verwacht dat we zo vroeg op de rit de volle laag kregen", verzucht soldaat Arco Por. "Normaal is de weg ten zuiden van Novi Travnik rustig. Niemand droeg op dat moment dan ook helmen." Ondanks het feit dat er nog metaaldeeltjes in zijn linkerbeen zitten, ijsbeert Por met regelmaat door het BHP. Tussen de neus en bovenlip van Thijs Companjen is een verband aangelegd. Desondanks is hij de grootste verteller van de twee. Zo weet hij zich het moment van de beschieting goed te herinneren. "We waren vlak bij het dorp waar die oude vent ons voortdurend vriendelijk begroet. Zelfs tijdens het schieten bleef hij zwaaien."

Schietcircus

Volgens Geway begon het schietcircus op het moment dat een wagen met een .50-mitrailleur naar

de bergen schoot. Het vuur werd toen onmiddellijk beantwoord. "Het moment van kruisvuur was kort", zegt hij. "Nadat we als een gek

doorreden, en ons weer veilig waanden, moest ons konvooi afremmen voor de Deense tientonner
vervolg op pagina 2

Por en Companjen in 'GNK-uniform' vertellen over hun belevenissen

vervolg van pagina 1

waarin de chauffeur dood over het stuur lag. En daar begon het schietcircus weer. Maar dan gericht op ons." De kogels kwamen van alle kanten. Niet alleen van beide zijden van de weg, maar ook van voren, achteren en zelfs van boven; van boven de heuvel. Met behulp van een rij koffiebekertjes op het tafelblad legt Companjen uit hoe het konvooi zich uit de strijd heeft weten te rijden. "Je verwacht dat je na 100 meter uit het vuur bent", verzucht hij. "Maar de hel heeft meer dan een kilometer geduurd." Als de chauffeur Edwin Merkestein door z'n verwondingen in z'n arm niet meer in staat is om verder te rijden, neemt Companjen vanaf zijn bijrijderspositie het stuur over. Onderwijl schettert de radio allerlei noodkreten van de verschillende tientonniers. "De eerste berichten die we over de radio hoorden was dat we werden beschoten en dat Ron ernstig gewond was (Ron Deelen is de inmiddels gerepareerde groeps-sergeant, red.). Verder weet ik niet echt meer wat er allemaal over de radio werd omgeroepen."

Por: "Bij ons was de eerste kogel richting onze cabine al raak. Als je die in je voorruit ziet verdwijnen, dan denk je echt waar blijft die andere..."

Zak chips

Voorbij een bocht stopt het konvooi voor de tweede maal. Terwijl

ook de laatsten nu de helm opzetten en de niet-gewonden met doorgeladen geweren het konvooi dekken, kunnen de gewonden eindelijk worden geholpen. Door notabene de eveneens gewonde gewondenverzorgers Geway en Beeren. "Je hebt dat niet eens door", mompelt Geway. "Pas toen ik veilig in een

Warrior stapte, voelde ik de pijn in m'n linkerschouder." Als de meeste ernstige gewonden in de pantservoertuigen zijn afgevoerd, blijft de rest huilend achter. Dan loopt een kind langs de doorzeeftde wagens. "Bonbon" durft hij vervolgens te vragen. Boos gooit Beeren het kind een zak chips in z'n gezicht.

Laatste klus

De rotanten van T4 van de geniegroep bij de A cie hebben vorige week hun laatste grote verbouwingsklus aan de 'Royal Dutch' uitgevoerd. Was dat nu wel nodig? Volgens de genisten wel: "Het zag er allemaal wel aardig uit, maar goed bekeken was het een gammele boel." Vanaf 27 september waren ze daarom druk in de weer met een facelift van de Alpha-bar. Sgt Daniël, sld' Sens en Hendriks storten zich enthousiast met hamer en zaag op de bar en kpl Volk en sld De Lang zorgden voor een nieuwe lambrizing. Maar vooral de loodgieters kpl Dashorst en sld Diepenveen maakten er iets moois van. Vijftig meter koperen pijp verwerkten ze in een gigantisch flessenrek boven de bar. Samen met 'vriend Tito' willen de bouwvakkers nog wel even poseren.

Un lundi peu agreable

La semaine commença de façon mouvementée pour le bataillon transport. Le lundi matin, le 1e Pl de la Cie Alpha a été fort secoué au sud de Novi Travnik. Neuf blessés furent le résultat. Endéans les 24 heures les quatre blessés les plus graves seront rapatriés. Trois autres blessés légers retournent rapidement vers leur cantonnement. Les trois derniers, Thijs Companjen, Arco Por et Edward Geway doivent séjourner quelques jours au poste de secours du Bataillon. Ils nous racontent leur aventure.

Pour beaucoup de chauffeurs de la rotation T4, le voyage de ce 25 octobre vers Metkovic serait le dernier avant le retour vers les Pays-Bas. Pour le Pl des 10 tonnes les derniers temps étaient relative-

ment calmes. Tellement calme, que certains regardaient avec un peu de jalousie le Pl des 4 tonnes. Lorsque le convoi, accompagné par l'ambulance du 1Sgt Ed Geway et du Cpl Nick Beeren, quitte le camp

de la Cie Alpha rien n'indique que ce serait un voyage inhabituel. "Qui aurait pu croire que nous aurions toute la sauce si tôt", raconte le Sdt Arco Por. "Normalement, le che-

vervolg op pagina 4

Een gesprek met overste Schipper

De baas gaat weg. Het half jaar van Lkol Paul Schipper bij het beste transportbataljon van heel Bosnië zit erop. Zodra de nieuwe commandant, lkol Henk Molenkamp, is aangetreden, vervangt Schipper zijn Busovaca voor het even enerverende Nunspeet.

Overste Schipper kwam op 18 april dit jaar binnen bij het transportbataljon. Misschien nu moeilijk voor te stellen, maar Busovaca was toen relatief rustig. Bovendien was de Mostarroute nog open. Een prachtige snelle weg verbond de Adriatische kust vrijwel direct met de Lasva-vallei. "Helaas, al een dag na mijn komst werd er een brug gesprongen en de route zat dicht", verzucht Schipper. "Het enige wat ons toen restte was het geitepad met restanten sneeuw en verschrikkelijk veel modder."

Dienstplichtigen

Gelukkig veranderde niet alles. De sfeer binnen het bataljon bleef volgens Schipper dezelfde. En veel zaken die tijdens zijn verblijf hier zijn veranderd (zoals de legering van Bel cie in prefabs in plaats van tenten), zijn nog voortgekomen uit de plannen van zijn voorganger. "Hooguit hebben we de dingen verbeterd. Denk maar aan de daken op de schuilbunkers."

Ook veranderd is de samenstelling van zijn bataljon. Waren er aanvankelijk voornamelijk beroeps, nu maken vooral dienstplichtigen er deel van uit. Hoewel Schipper het erg prettig vindt om met jonge mensen te werken, is hij soms wat huiverig voor hun idealisme. "De levensvisie is vaak beperkt en nog niet flexibel. Jonge mensen houden te lang vast aan hun eerste ideeën. Zo denken ze hier een arme underdog aan te treffen. Het kost hen dan wel eens moeite om te accepteren dat alle strijdende partijen even veel schuld hebben. Maar door wat ze hier zien en meemaken, worden ze met hun neus op de feiten gedrukt."

Zijn idealen dan alleen maar een last? "Nee, hoewel Bosnië een brok avontuur is, blijft een snufje idealisme niettemin nodig", antwoordt hij. "En een mens zonder idealen is

geen mens."

Kwaad bloed

Hoewel de opdracht van het transportbataljon op zich erg eenvoudig is, namelijk het rijden van humanitaire konvoeien, is de realiteit heel complex. Je rijdt door Moslimgebieden met een vracht voor een Kroatische stad en je vervoert door Kroatische delen van Bosnië goederen voor de Moslims. De ladingen en lospunten worden aangegeven door UNHCR, toch wordt een bataljon gauw in het conflict

hier wel eens kwaad bloed."

Veiligheidsrisico's

De bevolking ziet elke dag dat de VN goed voorzien is van uitermate schaarse goederen zoals brandstof. Dat brengt natuurlijk veiligheidsrisico's met zich mee. Voor de konvoeien, maar ook voor de kampen die slechts afgebakend zijn met drierols-concertina's. Door de ergste nood in de buurt te lenigen, probeert Schipper de veiligheid en rust op de lokaties enigszins te verzekeren. "Toen ik van het voor-

Lkol Schipper: "Een bataljon of een tientonner sturen is mij om 't even"

betrokken. Maar volgens Schipper hoeft je als commandant niet meer contacten te onderhouden dan die met de autoriteiten van het gebied waar de compagnieën zijn gelegerd.

Schipper: "We hebben alleen de pech dat de Busovaca-Vitez-situatie tactisch gezien ongunstig is. Dit deel vormt samen met Novi Travnik een geïsoleerde streek van voornamelijk Kroaten binnen een groot Moslim-gebied. En omdat één Kroatische inwoner van Busovaca tegen zes Moslims van buiten staat, vervoer je dus veel meer goederen naar de laatste. Dat zet

nemen van BH Command vernam om per 1 november voor de bevolking van Bosnië een 'tankerfleet' (een konvooi met alleen brandstofwagens, red.) te laten rijden, heb ik meteen gevraagd of ik brandstof voor de gemeente Busovaca mocht vervoeren." Schipper vertelt dat de burgemeester van Busovaca al een half jaar geleden had verzocht om de door de stad bestelde en betaalde 20 m³ brandstof op te halen uit Kiseljak. "Maar dat verzoek heb ik tot een week geleden naast me neergelegd", zegt hij. "Nu de situatie hier in de buurt zo is

vervolg op pagina 4

vervolg van pagina 3

verslechterd, ligt de zaak anders. Met toestemming van BH Command is de brandstof geleverd. De bevolking kan nu houtvoorraden ophalen voor de winter."

Nu is burenhulp aan de bevolking van Busovaca of aan lokale hospitalen iets moois, maar hoe ver gaat een commandant om de veiligheid van zijn personeel zeker te stellen? Schipper beweert met stelligheid dat hij nooit zaken onder de hoed regelt. "Dan verkeer je op een hellend vlak en zoiets kan door de andere strijdende partijen verkeerd worden uitgelegd."

Persconferentie

Op 3 november geeft Schipper in Nederland een persconferentie. Hij hoopt hierdoor de berichtgeving over het Transportbataljon enigszins te verbeteren. Of in zijn woorden: 'het opwekken van een brokje belangstelling'. "Nederland vergeet erg gemakkelijk dat 450 mannen en vrouwen, voor het grootste deel rond de 20 jaar, in opdracht van de regering een moeilijk en gevaarlijk karwei uitvoeren", zegt hij bedachtzaam. "De publieke opinie moet weten wat de chauffeurs hier doormaken en dat ze best trots mogen zijn op de prestaties hier." De chauffeurs verdienen dus een plaatsje in Holland's erfgoed? "Absoluut, maar laat de kaas, molens en klompen maar weg. Mijn chauffeurs staan op zich-

Een bandje wisselen hoort er ook bij.

zelf." Schipper zal in Nederland nauwlettend het nieuws over het Bosnische bataljon volgen. Dus ook over de nieuwe rotaties. Aan T7 heeft hij één boodschap: "Het klikt vreemd in een week waarin we 9 gewonden kregen, maar ik wens rotatie T7 een even goed verblijf toe als de nu vertrekkende T4. Die rotatie is er in ieder geval in haar geheel levend vanaf gekomen."

vervolg van pagina 2

min au sud de Novi Travnik est toujours calme. Personne ne portait donc le casque lors des faits". Malgré la présence de quelques fragments de métal dans la jambe gauche, Por tourne comme un ours en cage dans le poste de secours du Bn. Thijs Companjen a un pansement entre le nez et la lèvre supérieure. Malgré cela, il est le plus volubile des deux. Il se rappelle très bien le moment de l'attaque. "Nous étions tout près du village où le vieux monsieur à la tête de schroumf nous salue toujours gentiment. Même durant les tirs, il a

continué à nous faire signe."

Fusillade

Selon Geway, la fusillade commença lorsqu'un véhicule équipé d'une mitrailleuse .50 a ouvert le feu vers la colline. Une riposte immédiate a suivi. "La durée du feu croisé était courte", dit-il. "Nous avons continué à rouler comme des fous, et lorsque nous croyions être à l'abri notre convoi a été ralenti par un Ca 10 tonnes Danois dont le chauffeur gisait mortellement touché sur le volant. A nouveau le cirque a recommencé. Cette fois, dirigé sur nous." Les balles venaient de partout. Pas uniquement des

côtés mais aussi de l'avant, de l'arrière et même d'en l'air; du sommet des collines. A l'aide d'une série de gobelets à café, Companjen explique comment ils s'en sont sortis. "On croit que 100 mètres plus loin ce sera fini", soupire-t-il. "Mais l'enfer a duré plus d'un kilomètre." Lorsque le chauffeur Jacco Doeland ne sait plus tenir le volant suite à sa blessure au bras, Companjen reprend le volant à partir de son emplacement de convoyeur. Pendant ce temps, des appels de détresse des différents 10 tonnes sont entendus à la radio. "Les premiers messages que nous avons entendus signalaient que nous étions mitraillés et que Ron était grièvement blessé (Ron Deelen est le chef de section rapatrié, ndlr). Du reste, je ne m'en souviens vraiment plus de ce que j'ai pu entendre."

Por: "Chez nous, la première balle a fait mouche et lorsque vous la voyez traverser le pare-brise, vous vous demandez où restent les autres..."

Un sachet de chips

Après un virage, le convoi peut enfin s'arrêter. Tandis que tout le monde met finalement le casque, les non blessés assurent la protection du convoi et les blessés peuvent être soignés. Par les infirmiers Geway et Beeren, eux-même blessés! "Tu ne t'en rends pas compte", murmure Geway. "Ce n'est que lorsque je me suis retrouvé à l'abri dans un warrior que j'ai senti la douleur à l'épaule gauche." Lorsque les blessés graves sont évacués vers BritBat Vitez dans des warriors et que le restant pleurant et furieux se prépare à poursuivre la route vers Gorni Vakuf, un enfant passe le long des véhicules transpercés. "Bonbons" ose-t-il demander. Furieux, Beeren lui lance un sachet de chips à la figure.

De rotatie T4 wenst de rotaties T5, T6 en T7 veel succes en geluk binnen het Transportbataljon en daarbuiten. Tot ziens.

De gouden wagen is binnen

De soldaten Anton Woertman en Marco Korving van het 1e peloton Bravo kijken elkaar verbaasd aan. Zo juist vernemen ze van de konvoicommandant dat het hun tientonner is die de 50.000-ste ton aan humanitaire goederen gaat leveren. Met andere woorden: het transportbataljon viert een jubileum.

Als Wortman en Korving de poort van het warehouse van Zenica inrijden, feliciteert de konvoicommandant hen. Zojuist vroeg Sectie 2/3 (Inlichtingen en Operatiën) hem wie in de zevende wagen van zijn konvoi zitten. Zij zijn degenen die de 50.000-ste ton gaan bezorgen in Bosnië. Wagen nummer 115 van Wortman en Korving valt dus in de prijzen. Bij het laden nemen de twee chauffeurs de felicitaties in ontvangst van hun maatjes. Na een half jaar lang te hebben gereden van Metkovic via Zenica naar Lukavac en dus duizenden kilometers te hebben afgelegd, zijn Wortman en Korving blij om dit bericht te horen. Een waar afscheid van

het Transportbataljon. Over een paar dagen gaan ze roteren. Hun reis naar Lukavac is de laatste rit waar ze lossen.

50.000 gulden

Als ze op het punt staan om van het warehouse Zenica rijden, volgt er een radio-oproep: "De gouden wagen is klaar met het laden." En dan rijdt de tientonner met de rest van het konvoi nog verder naar 'boven'. "Wat zullen we krijgen van de Sectie S 2/3", vraagt Korving aan zijn cabinegenoot. "Vast de 50.000", antwoordt Woertman lachend. "Voor elke vervoerde ton een gulden."

Woertman, Korving en hun bekroonde tientonner

Un entretien avec le LtCol Schipper

Le patron s'en va. Les six mois du LtCol Paul Schipper touchent à leur fin. Dès que le nouveau commandant, le LtCol Henk Molenkamp, aura repris le Bataillon, Schipper remplacera Busovac par le non moins énervant Nunspeet.

Le LtCol Schipper arriva le 18 Avril de cette année au bataillon transport. Sans doute difficile à imaginer mais Busovaca était calme à cette époque. De plus, la 'Moslartoute' était ouverte. Une splendide voie rapide reliant la côte Adriatique quasi directement à la Lasva-vallei. "Malheureusement, un jour après mon arrivé un pont a été détruit et la route était fermée", soupire Schipper. "La seule possibilité qui nous restait, était la piste des indiens avec de la neige restante et affreusement beaucoup de boue."

Des miliciens

Heureusement, tout n'a pas changé. L'ambiance au sein du Bn est restée selon Schipper inchangée. Beaucoup de nouvelles choses qui se sont déroulées durant sa com-

mandement sont les conséquences des plans de son prédécesseur (comme le logement des Belges dans des prefabs au lieu de tentes). "En fait, nous avons simplement amélioré les choses. Je pense par exemple aux toits des abris."

Un autre changement est la composition du bataillon. Si au départ ils y avait surtout du personnel d'active, maintenant la majorité du personnel se compose de miliciens. Bien que Schipper trouve très agréable de travailler avec des jeunes, il appréhende leur idéalisme. "Leur vision de la vie est trop restreinte et pas assez flexible. Les jeunes se raccrochent trop longtemps à leurs premières idées. Ils pensent trouver ici un monde affamé. Ils ont dès lors difficile d'accepter que toutes les parties combattantes ont une égale part de

responsabilité. Par tout ce qu'ils voient et vivent ils sont confrontés à la dure réalité."

L'idéal n'est-il donc qu'un fardeau? "Non, bien que la Bosnie représente une grande part d'aventurisme, un brin d'idéalisme est indispensable", répond le LtCol. "Un homme sans idéal n'est pas un homme"

Mauvais sang

Bien que la mission du bataillon transport est en soi très simple, l'exécution de convois humanitaires, la réalité est bien plus complexe. Il faut traverser des régions Musulmanes avec des chargements destinés à une ville Croate et il faut transporter à travers des parties Croates de la Bosnie des biens pour les Musulmans. Les points de chargement et de déchargement

vervolg op pagina 6

vervolg van pagina 5

sont désignés par UNHCR malgré cela le bataillon est très vite impliqué dans le conflit. Selon Schipper, les seuls contacts avec les autorités doivent se limiter aux endroits des compagnies.

Schipper: "Nous avons uniquement la malchance que la situation de Busovac-Vitez est défavorable du point de vue tactique. Cette partie forme avec Novi Travnik une poche isolée, dans laquelle vivent principalement des Croates, située dans une grande région Musulmane. Etant donné que les Croates de Busovaca se retrouvent dans une proportion de un contre six, il est logique que nous transportions plus de marchandises vers les Musulmans. Il y a de quoi se faire du mauvais sang."

Risques de sécurité

La population se rend journellement compte que que les NU possèdent des biens qui pour elle sont rares comme par exemple le carburant. Cela provoque inévitablement des risques du point de vue de la sécurité. Pour les convois mais aussi pour les cantonnements

qui ne sont protégés que par trois rouleaux de concertinas. Lorsque j'ai appris l'intention de BHCommand d'organiser un convoi de camions citernes pour la population de Bosnie, j'ai demandé immédiatement de pouvoir transporter du carburant pour Busovaca." Schipper raconte encore que depuis six mois le maire de Busovaca demande de l'aide pour pouvoir enlever à Kiseljak 20m3 de carburant déjà payés par la commune. "Jusqu'il y a une semaine je n'ai pas donné de suite à cette requête", dit-il. "Maintenant que la situation dans la région s'est considérablement aggravée, une autre réaction est nécessaire. Avec l'autorisation de BHCommand, j'ai transporté leur carburant. La population peut maintenant faire les réserves de bois pour l'hiver."

L'aide à la population locale ou aux hôpitaux locaux est splendide mais jusqu'où va un commandant pour la sécurité de son personnel? Schipper affirme avec force qu'il n'a jamais rien réglé dans le secret. "Dans ce cas, on se retrouve sur une pente glissante et cela peut être très mal interprété par les

autres parties".

Conférence de presse

Le 03 novembre, Schipper donnera une conférence de presse aux Pays-Bas. Il espère ainsi améliorer les informations concernant le bataillon transport. Selon ses termes: susciter un peu d'intérêt. "Les Pays-Bas oublient relativement facilement les 450 hommes et femmes d'environ 20 ans qui par décision du gouvernement effectuent ici un travail dangereux" dit-il songeur. "L'opinion publique doit savoir ce que les chauffeurs vivent ici et qu'ils peuvent être fiers de leurs prestations." Les chauffeurs méritent donc une place dans l'histoire des Pays-Bas? "Certainement, mais laissez les fromages, moulins et sabots de côté. Mes chauffeurs suffisent. Schipper suivra de près les nouvelles du bataillon en Bosnie. Donc aussi celles des autres rotations. Pour T7 il a un message: "Cela peut sembler bizarre une semaine pendant laquelle nous avons eu neuf blessés mais je souhaite à T7 un aussi agréable séjour que T4 a connu."

Aanbieding

Wij willen onze geliefde en zeer goed onderhouden DAF 4442 verkopen. Al ruim een week hebben wij hem getest met KMarborden en blauw zwaailicht. Daarom lijkt het ons wel wat voor de KMar. Ze kunnen hem voor een vriendenprijsje overnemen, omdat zij al

enkele MB's op een vreemde hebben verloren. Andere serieuze gegadigden mogen óók reageren. *Reacties gaarne bij: Dinky (Matthijs Dinkelaar) en Pinky (Patrick Egbers) van 3^e pel A cie.*

Wist U dat...

* sld Ernst van de Veerdonk weet hoeveel bochten het grote geitenpad heeft.

- Hij telde er 220.

* Majoor Van Diest afwezig was toen het konvooi van Split naar Busovaca vertrok.

- Hij waarschijnlijk een dermate inspannend verlov in Nederland heeft gehad dat hij in coma lag.

* Paul Lorist een functionerings-gratificatie heeft gehad.

- Hij nog steeds geen rondje heeft gegeven.

Redactioneel

Het is zover, rotatie T4 gaat naar huis. Als ik als redactielid van 't Geitenpad' terugkijk op deze periode in Bosnië is de tijd best vlug gegaan. De zesentwintigste editie van ons lijfblad ligt nu voor jullie en evenzoveel keren hebben wij als redactie met veel plezier het blad in elkaar gezet. Hoewel de kopij-aanvoer af en toe een beetje moeizaam ging, hebben we gedurende zes maanden veel leuke bijdragen mogen ontvangen. Zeker omdat in zekere zin 't Geitenpad' een geesteskind van T4 is, neem ik met een beetje weemoed afscheid. Hopelijk blijft het bestaan en schenkt het alle volgende rotaties nog veel leesplezier. Tenslotte wil ik alle lezers en leveranciers van kopij bedanken voor hun belangstelling en inspanning. Tot ziens en veel succes.

Toon Hermens

Kamerleden sprokkelen feiten

Een paar weken geleden kreeg het Transportbataljon bezoek van zes kamerleden. In enkele weekbladen zijn verhalen verschenen van die parlementariërs: 'over het bezoek aan onze jongens' in het enge Busovaca en Santici. Het onderstaande zijn delen van het verhaal wat Ton de Kok (CDA) voor Vrij Nederland schreef.

'Meneer, die lui daar in Nederland hebben lekker lullen. Ze beseffen niet hoe hoog hier het 'loodgehalte' in de lucht is! Hoort u maar...die dikke boeme? Dat zijn 120 mm-mortieren. Dat felle gekef?...zijn mitrailleurs die op elkaar aan het 'oefenen' zijn. Soms zitten wij daar tussen. Ja, goed klote, goed k-u-lote...dat verzeker ik u. De mensen thuis hebben er geen flauw idee van hoe wij hier leven. Je ziet hier nooit pers. Waarom niet? De BBC is hier toch ook voortdurend. De pers moet met ons meerijden, meelevens, ook eens beschoten worden, ja, en dan een goed verhaal

ik de eerste avond in de bar aan de praat raakte, schrok ik. Waren dit indianenverhalen? Waarom heerste er zo'n opgefokte stemming? Drank was het niet, want de manschappen krijgen maar drie potten per dag. En de negatieve verhalen kwamen niet alleen van de beroeps die tegen hun zin naar dit 'godvergeten' oord waren gestuurd. Zelfs de verhalen van de geestelijke verzorging waren in mineur. (...)

Een blik Engelbewaarders
Echte persoonlijke moed wordt betoond door onze vrouwen en mannen. Jongens en meisjes, van

maar des te meer ongepland. Afzwaaiers en kogelregens van dronken Rambo-types zijn geen zeldzaam verschijnsel. Soms raken de kampementen van onze soldaten tussen de vuurlinies in. Meestal...schieten de partijen over het kamp heen. 'Ach, meneer, overal zitten al kogelgaten. Als het schieten ons te gortig wordt, trekken we een blik engelbewaarders open.'

Bijzondere medaille

In de Tweede Kamer hebben we onlangs bij de behandeling van het decoratiestelsel, verzuimd om voor deze 'helden van onze tijd' een bijzondere onderscheiding in te stellen. De herinneringsmedaille die nu wordt verstrekt is goed voor de mensen die op hoofdkwartieren in alle rust hun werk kunnen doen. Maar voor vele vrouwen en mannen in het veld is zo'n medaille onder de maat.

Bron: Vrij Nederland, nr. 41

schrijven. Laat die mensen thuis weten wat we doen. Als ik straks thuis kom, kan ik aan m'n omgeving m'n verhaal niet kwijt. Ik heb dan in een andere wereld geleefd, dan word ik klant van het Riagg." Deze citaten zijn geen kroegpraat. Hoe je ook tegen de gebeurtenissen in Joegoslavië aankijkt, de VN-operatie verdient geen negatieve houding. Er wordt door veel mensen veel in geïnvesteerd. Maar toen

een leeftijd van niks, rijden daar niet zelden dwars tussen de vijandelijke linies door. Gewapend escorte willen ze meestal niet hebben, dat trekt maar vuur en wekt agressie op. Urenlang zitten ze met die zware vrachtwagens op het zo bitter weinig romantische 'geitenpad': de enige verbinding tussen Split en het gebied rond Sarajevo. Nee, de strijdende partijen schieten niet gepland op VN-voertuigen,

Wist U dat...

- * De kapitein Van Endhoven onlangs zonder problemen een konvooi leidde naar de vuilnisbelt.
- Er veel sneller werd gelost dan bij de humanitaire konvooien.
- * De MB van de doom 'God on wheels' heet.
- * De S4 als hij de telefoon opneemt rode oortjes krijgt.
- Dit komt omdat de hoorn met stempelinkt was voorberekt.
- * De CSM, Ton Janssen zijn UZI vergat toen hij naar Split ging.
- * De kapitein Egbertse graag wil winnen met tennissen.
- Hij daarom altijd tegen beginners speelt.
- Hij dan zelfs verliest.

Studieschuld

PAROOL 21/9 weg na VN-taak

(Van onze onderwijsredactie)

DEN HAAG – Het kabinet overweegt voormalige studenten hun studieschuld kwijt te schelden als ze deelnemen aan vredesoperaties van de Verenigde Naties. Ook leraren in vakken waar tekorten bestaan, zoals wis-, natuur- en scheikunde, kunnen wellicht in de toekomst op (gedeeltelijk) kwijtschelding rekenen.

Het gaat het kabinet erom met dergelijke maatregelen 'maatschappelijk wenselijke ontwikkelingen te stimuleren,' aldus de onderwijsbegroting.

De bonden van militairen zijn niet gehoord over het voorstel en reageren dan ook stomverbaasd. Voorzitter B. Snoep van de Algemene Federatie van Militair Personeel noemt het een positief idee. "Het zal in de toekomst moeilijk zijn personeel te werven voor een tijdelijke arbeidsplaats in het leger. We hebben voorgesteld zo'n baan aantrekkelijker te maken door jonge beroepsmilitairen bijvoorbeeld een studieplaats te garanderen of een baan bij de overheid. Kwijtschelding van schuld kan ook effect sorteren."

Daarentegen is zijn collega W.J.G. Gooijers van de Algemene Christelijke Organisatie van Militairen fel tegen. Hij zegt meteen contact te zullen opnemen met de onderwijsbonden. "Het afkopen van studieschuld door in dienst te gaan, dat is het veredelde huurlingensysteem van een paar honderd jaar geleden."

Hij vreest bovendien dat het niveau van de militairen sterk zal dalen met dit financiële lokkertje in het vooruitzicht.

De Vereniging van Dienstplichtig Militairen is gematigd voor, maar vindt dat een gedeeltelijke kwijtschelding voor alle militairen zou moeten gelden.

Advertenties

Voor ieder probleem op sexueel gebied hebben we een oplossing. Geïnteresseerd? Bel lijn nr 17 en vraag naar Koen

Wist U dat...

- * sld Ernst van de Veerdonk weet hoeveel bochten het grote geitenpad heeft.
- Hij telde er 220.
- * Majoor Van Diest afwezig was toen het konvooi van Split naar Busovaca vertrok.
- Hij waarschijnlijk een dermate inspannend verlof in Nederland heeft gehad dat hij in coma lag.
- * Paul Lorst een functionerings-gratificatie heeft gehad.
- Hij nog steeds geen rondje heeft gegeven.
- * Adjudant Ton Meijer 'smiddags om 12.00 uur de maan dacht te zien.
- Het niet zeker is of dit kwam door drankgebruik of door het passeren van collega adjudant Ruud Coemaet.

Tot volgende week geities!

Thuiskomst T4

